

Tema: NUODĖMĖ

Išgyvenu laukimo laikotarpį. Ką atnešiu ateinančiam Kristui? Savo vargą, širdies skausmą, rūpestį savo, menkumą? Apvalytą sažinę Jo džiaugsmui? Jam – save visą – tokį, koks esu... Pažvelk, į mane, Viešpatie...

Šv. Rašto skaitiniai:

- Iz 26, 8–10a „Taip! Tavo teismų takuose, Viešpatie, mes laukiame tavęs.”
- Ps 19, 13–15 „Apvalyk mane nuo kalčių, kurių nejaučiu.“
- Mk 7, 17–23 „Žmogų suteršia vien tai, kas iš jo išeina.“
- Mt 8, 2–4 „Noriu, būk švarus!”
- Mk 10, 46–52 „Eik, tavo tikėjimas išgelbėjo tave.“

Peržvalgai ir pasidalinimui:

1. Jėzus nori, kad pas Jį atečiau su visais savo vargais, sunkumais. Ar sugebu atsistoti prieš Jį ir tada, kai mane slegia mano silpnumai ir negebėjimas pasipriešinti nuodėmei?
2. Širdyje randasi dalykai, kuriuos nuolat, vėl ir vėl, išpažįstu per išpažintį... Tačiau yra dalykų, kurių niekada neištariu, nors tarsi ir turiu... Kokia didžiausia mano širdies liga ar „priklausomybė“, su kuria nesusitvarkau?
3. Kokie dalykai „šaukia“ manyje garsiausiai, kurie nedrįsta prabilti?
4. Kas manyje labiausiai trokšta tavo palytėjimo, Kristau?